

Oton Župančič:

Vprašanja.

Kdo si, ki rad bi kupil narod moj?
S čim si prišel za duše barantàt?
O siromak, da vidiš naš zaklad,
razdrl bi šotor, zbežal še nocoj.

Kdo si, ki vodil rad bi narod moj?
Si naskrivaj si kdaj izprašal vest?
Si našel, da do zadnjega si zvest?
Če nisi, skleni rôke nad seboj.

Kdo si, ki rad bi pel nam: Narod moj!?
Si že izmeril njega globokost?
Občutil pevcev starih dni modrost?
Preplèhek nam, piščalkar, spev je tvoj. —

Veš, kaj je dolgih, težkih tisoč let?
Veš, kaj izsanjal v njih je kralj Matjaž?
Moj narod moder je kot kralj Matjaž,
moj narod star je težkih tisoč let!

Ant. Debeljak:

Demant.

Zeleni les — ugreznjena luščina,
nad njo nebes poveznjena loščina:
v obzoru se sprijemata
in dan-demant objemata.

Li mene solnce, jaz sem vpil vesoljno?
V vsemir jaz-žarek sem razlil se voljno:
meglí mi vid omotica,
vse sama le brezpotica!